

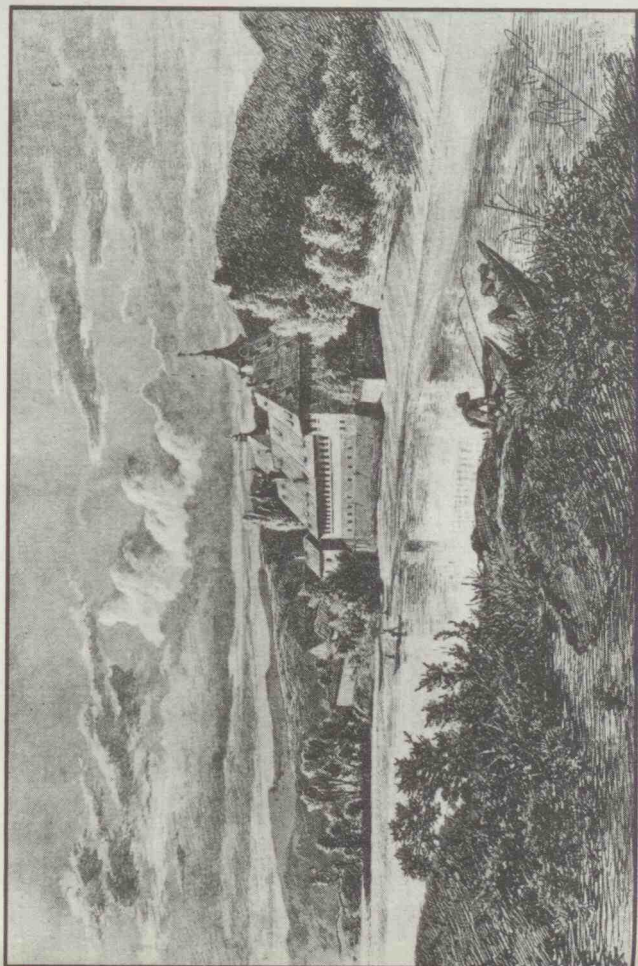
INFORMAČNÍ BULETIN
VEŘEJNÉHO DENÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

68 26

ROČNÍK V

Kukátko

Dm

252 29

DOBŘICHOVICE

Radostná zvěst vánoč chutná letos po listopadu. Univerzální metafora Kristova života se přehrávala v závratně zrychleném tempu a její cyklus se neohlížel na pořadí. Krvavá oběť nevinných a čistých přinesla zrození i vzkrášení základních hodnot poníženého lidství a občanské svěpravnosti. Kolo dějin, po népravu zapedlé, se dalo do pohýbu. Znovu se zrodily dějiny, dlouho nehrzované sledem ideologií milých výročí. Znovu jsme je začali dělat my, obyvatelé této země a občené tohoto státu. Ti, kdož vyrostli nezastížení přímým traumatem opencéřované ztráty svobody a holomrazů normalizačního sebezapírání, ale ani zkušéností s čimkoli, co by bylo skutečnou politikou a ne jen nevelifikovaným výkonem moci, vyspěli během několika dnů v sílu, mocnou skutečné a čestné politiky. Pod dotekem jejich čistoty se pod krustou existenčních zákopů, do nichž jsme byli zahrnání, probudily výhonky občanského sebevědomí.

Svátky Spasitelova narození jsou svátky lidské pospolitosti. I probuzená pospolitost chutná listopadem. Máme k sobě náhle mnohem blíže. Přes umělé vzdálenosti, budované kádrovými nomenklaturami, členskými legitimacemi a nezaslouženými zásluhami, se k podání natahují ruce poznání společenského domova a společné věci. Čistota prvních dní listopadového návratu dějin v nás probudila schopnosti a vlastnosti, na jejichž existenci jsme už začali zapomínat. Prostou slušnost, ohleduplnost, obětavost, schopnost naslouchat druhému, oslovit a být osloveni. Dojetí, spojující nás ve chvílích, kdy Václavským náměstím, Letenskou plání či svatovítskou katedrálou zněla společně zpívaná hymna a svatováclavský chorál, kdy jsme se znovu shledávali s těmi, jejichž jména jsme se ještě před několika dny báli vyslovit, z nás dokázalo rázem sejmout mnohaletou mravní okoralost. Přivítalo nás to, co také dává vánočním svátkům jejich příchů. Domov. Přestali jsme být náhle nevítanými podnájemníky ve vlastním domě a začali se cítit jako jeho plnoprávní obyvatelé. A ve vlastním domě jsme začali s předvánočním úklidem. I to patří k nejkrásnějšímu svátku v roce. Stejně jako slova, která jindy znějí pateticky.

Vánoční přání, jindy poněkud abstraktní, získávají letos zcela konkrétní obsah. Nový obsah má i oslovení, jehož teď použijeme. Drazí spoluobčené, přejme si, ať nás ona svátečnost radostné zvěsti vánoč, chutnající letos po listopadu, dlouho provází.

27.11.1989

Vaše REDAKČNÍ RADA

≡ z jednání MNV

Vážení spoluobčané,

stejně jako v minulých číslech i dnes bychom vás chtěli stručně seznámit s činností rady MNV. Podklady jsme získali opět při rozhovoru s tajemnicí MNV Z. Kocourovou.

Od uzávěrky minulého čísla Kukátka se konalo jedno zasedání rady MNV (1. 11.). Na něm byly projednány zprávy o činnosti komise pro ochranu veřejného pořádku a sociálně-zdravotní komise a řada dalších problémů. Z jednání vyjímáme: ve zprávě komise ochrany veřejného pořádku se kromě běžné informace o plnění plánu poukazuje na jednu velice nepřijemnou skutečnost, totiž na neustálý růst projevů vandalismu. Jeho konkrétní projevy vidí ti, kteří vidět chtějí, opravdu až příliš často: znovu a znovu rozbitá okna na zámku, sprayem pomalovaná a zohavená socha Jana (není snad již tajemství, že jde o památku ze začátku 18. století), rozbité veřejné osvětlení, zničené dopravní značky, každý může doplnit dle vlastních zkušeností ev. vlastního žebřičku důležitosti věci, které nás obklopují a které by nám měly snad i sloužit. Rada MNV odesílá la obvodnímu oddělení VB další dopis se žádostí o posílení ostrahy, i když i ona si uvědomuje, že jde o daleko složitější problém, jehož příčiny se pohybují zvýšením ostrahy (ostatně již mnohokrát bezúspěšně požadovaným) nevyřeší.

Příznivá zpráva pro čitatele světla: chystá se rekonstrukce veřejného osvětlení na Brunšově, v ulici 5. května (směrem k lávce) a v Karlíku. O Karlíku se jednalo ještě v jiné souvislosti: na základě připomínek zdejšího občanského výboru byl do schůze pozván zástupce Jednoty Praha-západ k projednání znovutevření karlické prodejny. Jednání samo nebylo příliš efektivní, podařilo se nicméně přimět zástupce Jednoty ke slibu, že do 14 dnů sdělí Jednota závazné stanovisko k otevření prodejny. Rada MNV poukazuje la v této věci kromě otázek hygienických a technických také na skutečnost, že se jedná i o problém po výtce etický. Občané si přeci z velké části postavili prodejnu sami. Při řešení by bylo možné i uvažovat o eventuelním pronájmu prodejny zájemci-soukromníkoví, pokud by se takový našel.

Rada MNV se též zabývala situací na stavbě haly Bios. Práce

na stavbě bohužel opět narážejí na problém stavebních kapacit a stálého stavebního dozoru. Proběhla jednání s OSP, který by byl v zásadě ochoten stavět, musel by však stáhnout kapacity z jiných pracovišť (např. ze stavby kadeřnictví), čímž by se problémy nevyřešily.

Na návrh obchodní komise zahájila rada jednání s novým majitelem zámku, JZD Velké Bílovice, zda by neměl zájem stát se provozovatelem prodejny v autocampu. JZD předběžně zájem projevil, takže se připravují konkrétní jednání. Jisté si mnozí všimili ruchu okolo zámku. Tedy dosavadní rekapitulace: novým majitelem je JZD Velké Bílovice, hodlá zámek adaptovat na pension. Objekt je oplocen (jako každé staveniště), vyčištěn, byla zakryta opět rozbitá okna a zajištěna placená ostraha. Zároveň probíhají jednání s památkáři a projektanty o konkrétních problémech adaptace, restaurátorských prací a využití jednotlivých místností. Připravuje se provedení sond vně i uvnitř objektu a zpracování projektového úkolu. Zároveň stále probíhají jednání ve věci poskytnutí výzdoby sálů generalátu v loňském roce.

Rada MNV se rozhodla seznámit veřejnost se studií rekonstrukce objektu Stará pošta. Studie byla tedy vystavena v nákupním středisku spolu se sešitem, do něhož mohli občané zapsat své připomínky. Podle předběžného hodnocení se návrh setkal s celkem příznivým ohlesem. K otázce záboru parku: park bude nadále v majetku MNV, JZD Chýně bude jen jeho uživatelem. Rada zastává názor, že v této otázce je třeba postupovat opatrně a citlivě.

Na zmíněném zasedání rady byl dále projednán program celodenní pracovní porady poslanců MNV, která se uskutečnila 3. 11. Na poradě se mělo jednat především o obecnějších problémech práce poslanců v Dobřichovicích. Byl zde mimo jiné i konkretizován návrh na průzkum názorů občanů na dění v obci a jejich zájmu o ně. Průzkum se uskuteční formou ankety. Budeme o něm včas informovat. Rada MNV by chtěla touto cestou požádat občany, aby využili případného pěkného počasí k úklidu různých veřejných prostranství, zejména nejbližšího okolí zahrad.

Závěrem příznivá zpráva pro automobilisty v nouzi: rada MNV vydala povolení k pracovní činnosti v oboru opravy automobilů p. Dolejšímu, který bude pracovat v Jiráskově ulici č. 726 (u p. Karla Švece).

Úplně na závěr tlumočíme poděkování MNV všem, kteří proje-

vili iniciativu při obstarávání nového kalového čerpadla pro základní školu.

Sestavil J. Matl

Poznámka: Téma vandalismu ve všech jeho podobách, pojato co nejlípe, je nesporně velmi aktuální. Dotýká se tak či onak každého z nás. Možná že by nebylo na škodu, kdybychom se pokusili dobrat příčin a snad i nalézt některé možné cesty k nápravě ve vzájemné a o t e v ř e n é diskusi na stránkách našeho zpravodaje. Popovídat si o životní orientaci naší i našich dětí, o jejich souvislostech s rozvojem osobnosti, s možnostmi seberealizace v naší společnosti apod. S plným vědomím toho, že taková diskuse bude pouze základem k praktickému řešení problému. To totiž z největší části (jako chceme-li být) kulturními lidmi v rukou my sami, jsme-li (nebo chceme-li být) kulturními lidmi a informovanými a aktivními občany občanské společnosti. Troufáme si tvrdit, že je mezi námi dost spoluobčanů, kteří mohou k tématu říci své. Nabízíme jim tedy prostor na stránkách tohoto časopisu.

Doslov: Možná někteří z vás, vážení spoluobčané, postřehli změnu v oslovení na počátku této rubriky. Chtěli bychom podotknout, že je tak říkajíc programová. Tedy nikoli "vážení přátelé" (přátel-něhoho "přátelé", aniž bychom se ho zeptali, zda s tím souhlasí), nikoli "vážení čtenáři" (chtěli bychom a měli bychom být něco víc než "jen" čtenáři, diváci, pozorovatelé). Chtěli bychom totiž, abychom se všichni stali více než dosud občany. A protože občanství je stav po výtce společenský, který dochází skutečného naplnění jen ve společenském a společném konání, měli bychom se stát občany sobě navzájem. Tedy spolu-občany se vším dobrým i ne-dobrym, co tento stav přináší. Chtěli bychom doufat, že pokročíme společně dále než jen k tomuto vzájemnému oslovování.

Z historie

Ř E M E S L A K D Y S I
(ale ne zas tak dávno)

Devatero řemesel - desátá bída. To říká staré přísloví,

kteřé se dá z dnešního hlediska nazírat způsobu diametrálně odlišnými. Původní výzám se samozřejmě týkal nestálých učedníků měnících řemesla, ze kterých nakonec uměli od každého trochu, ale pořádně nic. Naproti tomu pohled současníků: kam by dnes přišel šéf domácnosti (někdy je to šéfování), kdyby neuměl z devatera řemesel od každého alespoň trochu - to by byla bída! ... Nejenže v TV máme "Receptář", tedy program pro tak zvané kutily, ale v každém knihkupectví dostanete odborné příručky všech řemesel, týkajících se údržby domácnosti i celého domu. Tedy tohle je skutečný pokrok, to dřív nebyvalo. Jen bych rád viděl, jak by se ztvářil můj táta, kdyby mu někdo v roce čtyřiatřicátém řekl, aby si ten barák postavil sám ...

Ale zpět ke slibu o řemeslech v naší obci. Každému písmu předchází myšlenka - a tak se mi v hlavě rodil odstavec, začínající slovy: V Dobřichovicích nebylo sice řemesel devatero ... Pak jsem si vzal do ruky tužku a v bloku s poznámkami ze sezení pamětníků začal číslovat - a sám se divil: v í c než d v a k - r á t d e v a t e r o (!) bývalo v naší obci řemesel! Kdo nevěří, ať si čísluje sám dále uvedený "důkazní materiál", seřazený tak, jak se více či méně týká běžného provozu domácnosti.

Š E V C I (později OBUVNÍCI). V místech dnešní samoobsluhy sedával na staročeském verpánku pan VRENSKÝ, děda nedávno vysvěceného pátera. V ulici Březové BARTL - jeho paní tam bydlí dodnes, jen místo zazděného vchodu do dílny je okno a před ním plot odděluje předzahrádku od ulice. A v domě pana doktora Kolína bydlel LEBEDA, který doma ševcoval, než se dal na politiku. A samozřejmě BAŇA, krám se staženou roletou vedle Brodeckých, kde pan VONDRA nejen prodával, ale vzařdu za obchodem prováděl i opravy. U pánů Bártla nebo Vrbenkého se sice většinou opravovalo, ale mohli jste si nechat ušít i nové boty (pardon: obuv) na míru. Netlačící a rovnající se obuvi orthopedické - dodací lhůta jeden týden.

K R E J Č Í jsme měli tři: POP v domku mezi vchody do statků Zídkovic a Fůrstovic, kde za výkladní skříní byly dva květináčce s aspidistrou a většinou i obrovský kocour, který se proslavil celonoční bitvou, v níž na půdě udolal tchoře; jako trofej si odnesl uši roztrápené na cencourky - však na něj býval pan Pop náto hrdý! DRAHOVZAL proti staré škole v domě Landovic, dnes už zbouraném, v krámu původně obývaném papírníci paní Brožkovou. Třetí byl pan JELÍNEK na rohu Americké a Gottwaldovy, kde bydlí dnes Prokešovi.

/dokončení řemesel přístě/

Společné zasedání MV NF a MNV v Dobřichovicích dne 18.10.1989, zveřejnění části návrhu přestavby Staré pošty v nákupním středisku a článku v Kukátku 11/89 "O budoucnosti nejen stavební" vyvolaly značný ohlas. Množství dopisů na redakčním stole ukazuje, že budoucnost naší obce nám není lhostejná. Otevíráme proto novou rubriku, v níž budeme došlé názory uveřejňovat bez ohledu na to, zda se shodují s názorem redakční rady.

Redakce

Při čtení posledních odstavců článku "O budoucnosti nejen stavební" v Kukátku č. 11/89 se mi vybavila známá slova z písně Jana Wericha, která platí stále: "Ten umí to a ten zas tohle ...". Mám dojem, že není dobré rozdělovat obyvatelstvo na profesionály a diletanty. Bylo by to příliš černobílé myšlení, a tomu se snažíme v době přestavby udělat přítrž. Nebo ne?

Právo na diskuzi o problému, který se týká celé obce, mají přece všichni obyvatelé, ať jsou již "diletanty" nebo "profesionály" v jakémkoli oboru. Je snad zbytečné stavět otázku výstavby mostu do hamletovské pózy - být či nebyt. Je jasné, že stávající most dosluhuje a občasná záplatování situaci neřeší. Ale je nutné provést tak radikální zásah do celé obce?

V současné době se na stránkách novin, časopisů, z úst státníků v televizi a rozhlase neustále třepeťá slůvko EKOLOGIE. Je třeba si uvědomit, co se za ním skrývá a ne jím mávat, jak se komu hodí. Chceme přece, aby naše děti dýchaly alespoň takových vzduchů, pily takovou vodu (mohly se i v řekách koupat bez ohrožení zdraví) a jedly takové potraviny, jako jsme toho všeho užívali my v době svého dětství. Bohužel současný stav příliš dobrý není a nedějí na zlepšení do budoucna také velkou naděvu. Proč bychom měli ještě zhoršovat stávající situaci svého okolí, třeba i Dobřichovic, a budovat spojnicí Strakonické a Plzeňské přímo ve středu naší obce. (Je konec 20. století!) A to, ať již variantou kolem mateřské školky a zdravotního střediska, či zpět podél řeky s vyústěním u ÚKZU.

Okolní státy, a nejen kapitalistické, se snaží vést silnice mimo své obce a uchránit tak obyvatele od všech škodlivin a negativních vlivů. Nemůžeme být takovými idealisty a myslet si, že tato diskutovaná komunikace bude sloužit jen obyvatelům Dobřichovic k tomu, aby si zajeli do kina, ke sklenáři nebo naopak na nádraží. Jakmile dojde k dokončení, budou ji využívat nákladní automobily jen s malými ohledy na omezenou nosnost, jako se stává na současném mostě. Jedna nebo dvě tuny navíc, to přece nevedí. Dále autobusy a spousta osobních vozů. "Diletanty" by se měli také dozvědět, proč došlo k zamítnutí právě této varianty před několika lety. Na stránkách Kukátka již vyšlo několik plánek s hlasy proti umístění mostu a příjezdových komunikací ve středu obce, a jak se zdá, zatím marně! Pozor! Jedná se o to, že obyvatelé Dobřichovic nejsou proti tomu, aby mohli užívat pořádného mostu, který bude v perfektním technickém stavu a bude jim sloužit léta, ale věřím, že budou se mnou soublasit, že jsme proti umístění mostu uprostřed obce. A to jsou dvě neprosto odlišné věci a nesmí se v žádném případě spojovat ani zlehčovat. A to by měli zvlášť vědět "profesionálové".

Měli bychom si uvědomit, že na této komunikaci bude čilý provoz, dá se říci nepřetržitý, a každé páté auto bude nákladní. Že hlučnost se bude pohybovat kolem 80 - 90 dB. Tato úroveň hluku může směle konkurovat rachocení hromu při bouřce, nýtování kotlů či akustickým špičkám při rockovém koncertě. Při umístění mostu ve středu obce se neobejdeme bez ostrých zatáček a převýšení na příjezdových komunikacích, což zvyšuje nejen množství hluku a exhalací, ale i spotřebu paliva projíždějících automobilů. Názor, že si vysázíme stromy a tuje podél silnice a ty utlumí hluk, je opravdu naivní. Než nám z proutků, které vysázíme, vyroste strom, či zdatný keř, uplyne nemálo let a pás vzrostlé zeleně o šířce 10 m utlumí hluk o 3 - 4 dB, což skoro nepoznáme. O prašnosti nemluvě. Vzhledem k tomu, že ještě pár let potrvá, než všechny československé automobily budou jezdit na bezolovnatý benzin, musíme počítat i s olovem v okolí silnic, a tím pádem v plodech našich zahrádek, o dalších škodlivinách ani nemluvě. Je toho hodně, a to nemluvíme o tom, co o tom vědí odborníci - profesionálové. Možná by stálo za úvahu, někoho z nich přizvat na další schůzi týkající se problematiky mostu. Tomu, kdo nebydlí přímo v oblasti, která bude zasažena výstavbou mostu, se může zdát odpor obyvatel nemístný či malicherný. Umístění rušné komunikace ve středu obce však bude mít také

často opomíjený negativní kulturně estetický dopad na další generace občanů Dobřichovic. Tyto otázky jsou věci zdravého rozumu a veřejné diskuze, diskuze, o které se v poslední době často mluví, diskuze všech dotčených obyvatel obce, kteří si přeci nenechají od nepostižených "profesionálů" .... do vlastního hnízda.

M.Č.

O M L U V A

Omlouvám se touto cestou všem účastníkům veřejné schůze dne 18. října v sále Pod vinicí za své nevhodné vystoupení, kdy jsem se vnucoval do diskuze a tím zdržoval její průběh. Z nezkoušenosti v diskuzích posledních let jsem neměl tušení - až do chvíle, kdy jsem byl na místě poučen -, že nelze udělit slovo dvakrát témuž přítomnému. Též jsem chtěl upozornit, že poslední příspěvek ing.arch.Rajniše neodpověděl na otázku, které zřejmě nebylo poročuměno v celém předsednictvu schůze.

Otázka zněla: Jaké stanovisko zaujmají členové komise pro výstavbu k navrhovanému vedení výjezdu z mostu středem obce. Že otázce nebylo správně porozuměno, přесvědčil jsem se po schůzi při snaze vysvětlit předsedovi MO NF, proč jsem se ucházel o slovo: JUDr. Neumann totiž prohlásil, že "členové komise přeci nemohou mít stanovisko dřív, než se dozvědí, jak bylo na okrese rozhodnuto". Kdyby otázka byla pochopena tak, jak byla míněna, pak by odpověď předsedy NF členy komise deklasovala na bytosti téměř nesvéprávné. Nám, voličům, šlo však o to, jak námi volení poslanci hájí naše zájmy při jednání o závažných otázkách, týkajících se celé obce.

Zvláště se omlouvám tajemnici s. Kocourové, které jsem skočil do řeči v rozledění nad tím, že předchozím čtyřem diskutujícími bylo umožněno říci své, aniž se o slovo vůbec hlásili, zatímco moje vytrvalé hlášení bylo opominuto, což se stalo před jejím poučením, že nemohu slovo dvakrát obdržet.

Snad přijme omluvu i odborník, který se v listopadem čísle Kulkátka pod zn. HolVol tak rozhořčil nad zásahy diletantů do debaty profesionálů. Jistě si vzpomene, že není tak dávná doba, kdy "pravdy" profesionálů byly řízeny shora. Nechtě se tedy nediví diletantům, že si nejsou jisti, zda ty doby jsou skutečně za námi.

»»»

»»»

Mimoto: Je snad na místě krajského hygienika diletant? Doufám, že moje upřímně míněná omluva bude přijata s porozuměním.

Závěrem si však nemohu odpustit zmínku o názoru jednoho z rozhodujících činitelů MVV, který jsme vylechli náhodou při odchodu ze schůze: podle něj je odpor proti vedení mostu středem obce "stanoviskem několika zabeďněnců, kteří sledují vlastní zájmy". Sám se řadím k odpůrcům, ačkoli mě projektovaná trasa nijak neohrožuje a sleduji tedy nikoli zájem vlastní, ale všech občanů. A nechápu, proč ekologické hledisko, stranou i vládou tak vyzdvihované, je považováno za zabeďněnost, jestliže je sleduje řadový občan.

Eduard Geissler

Vážená redakce,

v listopadem Kukátku mne zaujaly dva články. "Několik slov na téma angažovanost" a "O budoucnosti nejen stavební". První článek je důvodem k napsání těchto řádků, druhý jejich námětem. Referuje totiž o večeru 18. října t.r. Pod vinicí, kterého jsem se bohužel, nezúčastnil. Jedním z témat, která se probírala, byla rekonstrukce Staré pošty, kina a výstavba hotelu. Ze slov pisatele vyplývá, že projektant Zdeněk Rajniš, autor studie na uvedení stavební záměr, je profesionálem na svém místě. Věřím této slovu. Přesto se domnívám, po shlednutí vystaveňé studie, že v situování hotelu jde o omyl. Omyl, který znamená zábor cca jedné čtvrtiny parku.

Zpustnutí parku a jeho vymezení ze soupisu dendrologických památek by nemělo být důvodem k takovému zásahu. Pozoruhodností Dobřichovic je zámek a park, který je či měl by být pro tuto obec tím, čím Stromovka pro Prahu. Ovlivňuje životní prostředí, ozvláštňuje svou polohou a rozlohou a s postupující zástavbou bude jeho význam stoupat. Jeho zábořem bude způsobena nenahraditelná škoda; domnívám se, že v přímém rozporu s usneseními o životním prostředí odborných, státních a stranických orgánů.

Rekonstrukce kina a restaurace Stará pošta je potřebná, ale neměla by být na úkor bytí malé části parku. Hotel by pak mohl být realizován na místě stájí a chlévů lemujících park z druhé strany

»»»

»»»

a části Vítovy ulice nebo v centru obce a sousedství zámku - v prostorách uvolněných JZD. Získání těchto prostor je však daleko obtížnější než zábor parku, který patří všem a tedy nikomu.

- K -

Hlas lidu - hlas Boží, říkávalo se za časů našich prababiček, a proto i já se chci s ostatními podělit o pocity při spatření plánu na výstavbu nové "Staré pošty" vystavených za výlohou nákupního střediska.

"Obergsasthaus Stará pošta", hotel, by "pasoval" do stávající lokality jako pěst na oko, ať již se architekt snažil sebe víc. Tuto fantazii nechť si pro "kšeft" postaví u nich v Jenči a nevnučují ji nám. Potřebujeme KINO a restauraci, méně již hotel plný řvoucích Němců, ale již vůbec ne l i k v i d o v a t p o l o v i n u p a r k u , neboť je poslední souvislou plochou zeleně se vzrostlou vegetací v Dobřichovicích, což je zvlášť petrné v horkých, letních dnech, kdy stín, příjemný chládek a vůně zeleně osvěží každého, kdo z rozpálené ulice do parku vstoupí. Pro obyvatele sídliště "Za parkem" je přímo životodárnou zásobárnou kyslíku. Je proto naší povinností park chránit a n e d o p u s t i t j e h o d e v a s t a c i . Do naší obce patří a stal se její nedílnou součástí. Majestátnost parku je dominantou, na kterou nutno brát zřetel.

Renovace "Staré pošty" je nutná, ale p r o č se nezachová vnější vzhled i vnitřní uspořádání interiéru, což se ve světě běžně dělá, ale hlavně p r o č zabírat další metry čtvereční na úkor parku, zeleně nás všech? Když už zbourat, tak postavit nový objekt na starých základech bez neúměrného rozšiřování na obě strany.

Gigantomanii je odzvoněno. Proto říkám rozhodně NE, neboť nevidím žádný rozumný důvod pro její zasezení do Dobřichovic.

Karel Šilhavý

POSTŘEHY

Dne 24. 10. 1989 se na ONV Praha-západ konala schůzka zástupců řady zainteresovaných institucí ve věci "lokalizace mostu přes Berounku v oblasti dolního Poberouní" zaměřená zejména na přemostění Berounky v Dobřichovicích. Na jednání nedošlo k definitivnímu

rozhodnutí o umístění mostu, možné alternativy včetně nově zpraveného návrhu s částečným využitím trasy starého mostu budou předloženy několika nezávislým posuzovatelům k vyjádření.

O výsledcích dalších jednání, pokud nám budou známy, budeme informovat.

Redakce

10 let nové mateřské školy

Čas neúprosně plyne a vede nás dál k letům, která jsme kdysi nazývali dalekou budoucností. Činy minulé se pozvolna stávají minulostí - dalekou minulostí. Mnohé z minulosti zapomínáme - někdy oprávněně, jindy k naší škodě. Je mnoho činů, které bychom měli navždy uložit v naší paměti - některé pro výstrahu, jiné pro poučení i pro radost. Vzpomínáte si ještě na budování nové mateřské školy?

Ano, tehdy - před deseti lety - bylo zdárně završeno dílo budované v akci "Z", smysluplné dílo sloužící naší obci: výstavba mateřské školy.

Několik čísel: trvání stavby: 1975 - 1979

brigádní hodiny: 40 000

hodnota díla: 4 500 000

otevření školy: 29. srpna 1979

Dne 28. října letošního roku se v budově mateřské školy konala menší oslava "kulatých narozenin školy". Kromě pracovníků školky se večera zúčastnili místopředseda MNV Zdeněk Šesták, stavbyvedoucí této akce "Z" ing. F. Zálešák, ředitelka základní školy J. Kotyšková, zástupce VO KSČ M. Suchánek, rodiče i dlouholetí přátelé školy. Pozvání přijala rovněž inspektorka ONV Praha-západ - odbor školství Marcela Ladmanová, která později ocenila práci naší mateřské školy zvláštním dopisem. Na setkání bylo vzpomenu mnoho příhod veselých i vážných z doby budování školy i z pozdějšího provozu. Ve dvou třídách byly vystaveny práce dětí, učitelů i fotodokumentace ze stavby a různých akcí, které školka pořádala. Věichni naši občané měli možnost navštívit ve dnech 4. a 5. listopadu sál Pod vinicí, kde byla část dětských prací vystavena. Sobotní vernisáž zahájily děti pěveckého sboru mateřské školy Žpívanů a ředitelka školy M. Barešová krátkým proslovem. V ne-

děti byla výstava přístupna veřejnosti a v pondělí si ji přišly prohlédnout děti ze základní školy a z diagnostického domova.

Na malé ploše výstavy nebylo možno ukázat veřejnosti, co vše učitelé i další zaměstnanci školy pro naše nejmenší dělají. Věřte, že jde o práci mnohostrannou, citlivou a komanou s láskou k dětem. V příštím čísle Kukátka se k ní ještě vrátíme.

Mateřská škola je pro mnohé naše děti prvním místem, kde se mají človíčekové seznamují s životem v širší společnosti, než je jejich rodina. Máme velké štěstí, že si mohou odnášet do života přesvědčení, že je možné společně si hrát, rozvíjet fantazii a být pozorným ke svému okolí. Že je radost dělat radost jiným, že je krásné poznávat a účastnit se společného díla. Na nás dospělých je, abychom našim dětem tento pohled na život příliš brzy nezkalili.

Alena Šarounová

NESMĚLÝ POKUS O NÁVOD K ŘEŠENÍ JEDNOHO PROBLÉMU

"Můžeme si blahopřát, že žijeme v obci, kde se dá voda po pře-vaření pít", pravil před časem jeden předseda jednoho MNV. Od té doby si tento výrok pamatuji jako jedno z nejpřesvědčivějších vyjádření naší ekologické situace. Ten památný výrok samozřejmě nezazněl v Dobřichovicích. Bohužel. Jak rád bych si blahopřál.

Jednou z hlavních příčin znečištění zdrojů pitné vody je chemizace zemědělské velkovýroby. Základní položku zde představuje nadměrné užívání průmyslových hnojiv. Za posledních 30 let u nás vzrostla jejich spotřeba na 1 hektar zemědělské půdy téměř desetinasobně. Požítím 1 kg kapusty jste si v roce 1970 vpravili do organismu 689 mg dusičnanů, v roce 1980 už 1455 mg. A kolik jich vypijete? Nechte si udělat rozbor vody z vlastní studny. Za ty peníze to není zrovna povzbuzující čtení. A převažujte, jak chcete. Dosáhnete leda zvýšení koncentrace.

Nejde tedy jen o hlavní příznak, vznášející se nad naší vodou, příznak jménem dusičnanová alimentární methemoglobinemie kojenců. Včas se vám dostane patřičného poučení, minerálku už nějak seženete, doufejme, že s obsahem dusičnanů pod hranicí 15 mg/l, a tak se snad s varovnými příznaky setkáte jen v odborné literatuře. (Kůže postižených kojenců je cyanotická, má modrošedý nádech, děti

obtížně dýchají, jsou neklidné, avšak neklid záhy mizí a je vystrídán epatíí a chorobnou spavostí.) Drobeček roste jako z vody (přirovnání z doby předekologickokatastrofické), po třech měsících už jeho organismus snese vyšší dávky. Ty mu dobřichovické voda hravě poskytne. I organismus nekojenecký ale s dusičnany nenakládá ve vztahu ke svému majiteli právě laskavě. Působením mikrobů ve střevěch a v močovém měchýři dochází k přeměně dusičnanů na dusitany a dále na nitrosaminy a nitrosamidy. Vyšší dávky vyvolávají prudké poškození a odumření jater, dlouhodobé působení pak dosti spolehlivě rakovinu jater a zažívacích orgánů. Když už byla řeč o kojencích: Králíci freiburského profesora Gottschewského ho nás upozorňují na to, že shánění minerálky nestačí. U těch, kteří chroupali píci hnojenou organicky, se udrželo na živu 75 % mláďat z vrhu. U druhé skupiny, krmené píci, pěstovanou s použitím průmyslových hnojiv, to bylo jen 50 % vrhu. Pozor, do téhle skupiny patříme!

Zaslechl jsem nedávno v televizi chválu jednoho slovenského JZD, které experimentálně snížilo dávky průmyslových hnojiv a zaměřilo se na lepší mechanické zpracování půdy. Výnosy se výrazně zvýšily. Navíc se ušetřilo za nákup nikterak levných hnojiv. To už ale víme dávno. Vzpomněl jsem si na švédského badatele G. Pattersona, který na pokusném poličku pěstoval brambory. Polovinu hnojil chlévskou mrvou (i když zřejmě od dobytka, nekrměného lopatami tetrycklinu), polovinu průmyslovými hnojivy. Klasicky pěstované brambory daly sice o 15 % nižší výnos, při skladování ale u nich Patterson zjistil jen 12,5 % ztrát, kdežto u naducaných brambor z plochy, ošetřené průmyslovými hnojivy, činily ztráty 30 %.

Výsledek: Stejná plocha dala 26 t brambor při hnojení průmyslovými hnojivy a 30 t při hnojení chlévskou mrvou. Těch 30 t bylo navíc odolnějších a bohatších na látky, pro něž nám lékaři konzumaci brambor doporučují.

A pak tu máme ještě pesticidy, insekticidy, odpad z živočišné výroby atd. (Atd. zní někdy velmi hrozivě.) V USA stoupá ročně v důsledku užívání pesticidů výskyt leukémie o 4 - 5 %. Ale to je v USA.

Kolektivní rozhodování zbytnělo v kolektivní přijímání rozhodnutí shora. V lepším případě. V horším a častějším v kolektivní přijímání důsledků rozhodnutí shora. Rozhodnutí bývá anonymní, důsledky už nikoliv. Z kolektivní zodpovědnosti se stala kolektivní nezodpovědnost. A tak jsme ochotni považovat vodu plnou dusič-

nanů, degradovanou půdu, plodící stále méně za cenu stále vyšších nákladů, vzduch, prosycený oxidy síry a dusíku, za jakési objektivní danosti. Prší? Nu, co maděláme. Ale prší kysele. Není třeba zeptat se proč? Kdo za to může? Dusí se vám dítě? Tím není vinna příroda. Tím není vinno cosi neuchopitelného, nedosobního, jakýsi objektivní řád či stav, ať už ho nazvete třeba právě příroda nebo oblíbeným českým bordel. Ekologické problémy mají globální charakter. Čekat tedy na globální řešení? Schůdnější bude podívat se na ně zdola, lokálně. Tady je možno ptát se, odhalit za objektivním stavem subjektivní příčinu, ukázat prstem.

Zjistilo se, že děti potřebují více pít. Ale co? V místní škole se problém obšírně přetřásal. (Věřím, že než vyjde toto číslo Kukátka, bude řešení na světě.) Jak zajistit dětem zdravotně nezávadnou vodu? Kdo ji doveze? Odkud? Kde na to vzít lidi, peníze? Měl bych (i když opožděně) návrh na jednoduché řešení: Stačí položit několik přímočarých otázek. Proč nelze pro školní děti zajistit opravdu pitnou vodu prostým otočením školního kohoutku? Kdo nese na tomto stavu hlavní podíl viny? Kdo je tedy povinen zdravotně nezávadnou vodu zajistit?

HolVol

UVD

Vzhledem k stálému rozvoji UVD Dobřichovice jsou dveře otevřené všem zájemcům o spolupráci v novém podniku, zruční řemeslníci jsou zvláště vítáni.

Rozšiřování stavebního útvaru a možná stavební aktivita přímo v Dobřichovicích volejí po přijetí okamžitě také schopného řídicího pracovníka pro stavby v Dobřichovicích. Pracovní náplň: mistr, stavbyvedoucí a vedoucí střediska v jedné osobě.

Druhy staveb: opravy a údržba objektů a postupně dále kanalizace, domovní přípojky, podíl na výstavbě nového centra obce, výhledově i stavby rodinných domků.

Prostor pracoviště: Dobřichovice a blízké okolí.

Práce hodné, peněz úměrně.

Informace na telefonním čísle 9911093, 7814158, písemně na adrese UVD Dobřichovice, 252 29.

Nepřehlédněte

Redakční rada Kukátka odsuzuje brutální zárok proti pokojné studentské manifestaci na Národní třídě dne 17. 11. 1989 a plně se staví za programové prohlášení Občanského fóra "Co chceme".

SPORT

Výbor tenisového oddílu TJ Sokol Dobřichovice upozorňuje rodiče dětí, které využívají prostor tenisového areálu na Brunšovské k volnému sportovnímu vyžití, že areál je od listopadu do března uzavřen. Vstup na nově rekonstruované dvorce v době, kdy jsou změklé vlhkem aranními mrazíky, může způsobit nenahraditelné škody.

KINO

Vážení přátelé, ano.
ČS. Tragikomedie z dnešní doby
o dnešní době.

1.12. 20.00 Ml.nepříst.
2.12. 17.30
20.00

Čarovné dědictví.

2.12. 16.00

ČS.-NSR. Dětské představení.

Ten, kdo mne hlídá.

8.12. 20.00 Ml.nepříst.

USA. Láaska a vrah přicházejí
v noci.

9.12. 17.30 Zvl.vstupné
20.00

Mio, můj Mio.

9.12. 16.00

SSSR. Dětské představení.

Zlaté dítě.

15.12. 20.00 Zvl.vstupné

USA. Zázračný potomek velkého

16.12. 17.30

Buddhy v zajetí dábelkých
mocností.

20.00

Slunce, seno, jahody.

25.12. 17.30

Česká filmová komedie.

20.00

Slunce, seno a pár facek.

29.12. 20.00 Zvl.vstupné

ČS. Naši furianti po stu
letech.

30.12. 17.30
20.00

INZERCE

Prodám kytaru, cena 330,-- Kčs; koupím dětské kolo pro 4-leté dítě.

Zn.: tel. 9911871

K 12/89 - 01

Koupím dívčí kolo (na 12 let) Jana Matlová, Strmá 139, Dobřichovice.

Zn.: tel. 544053 (do 15 hodin)

K 12/89 - 02

Pionýrský oddíl Bobří koupí zelené košile.

Zn.: tel. 9912339

K 12/89 - 03

TJ Sokol Dobřichovice přijme zaměstnankyni do kuchyně tělovýchovného střediska. Informace v kanceláři tělovýchovného střediska.

Zn.: tel. 9912352

K 12/89 - 04

Prodám sjezdové dětské lyže: d. 160 cm + vázání G 30 - 300,-- Kčs, d. 170 cm + 160 cm + vázání G 30 - 400,-- Kčs, d. 170 cm + vázání Lověna - 100,-- Kčs.

Zn.: tel. 9911751

K 12/89 - 05

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - K U K Á T K O
schváleno odborem kultury ONV Praha-západ dne 14.3.1985.

registrováno pod číslem 321002585.

Vydává základní organizace Socialistického svazu mládeže

ve spolupráci s kulturní komisí MNV v Dobřichovicích.

Řídí redakční rada, odpovědný redaktor Ing. O. Němec.

Tisk ČTK - Repro a OPS Praha 4.

Vychází 1x měsíčně.

Cena 2,-- Kčs.

Uzávěrka tohoto čísla: 19.11.1989. V prodeji od: 5.12.1989.

Uzávěrka příštího čísla: cca 17.12.1989.

Korespondenci adresujte na ZO SSM Dobřichovice-Karlík,

252 29 Dobřichovice.

Nevyžádané rukopisy a fotografie se nevracejí.